

Παρά ταύτα, ἡ ῥωσιστάτη, ὡς φαίνεται Ἄννα, δὲν ἐστοχεύωσθαι καὶ πολὺ. Αὐτὴ, ἄλλως τε, καὶ ἀφ' ἑτέρου, ὁ Ἀνδρόνικος, δὲν ἐστοχεύει καὶ πολὺ τὴν νεαρὰν σύζυγόν του, ἀπαραχρησμένως ὅπως ἦτορ μὲ τὰς διασκευάσεις, τὰ κυνήγια καὶ τὰς ἀπειρημένους ἐρωμένους του. Ἡ σύζυγος ἄλλως τε, δὲν διήρκεσε καὶ πολὺ. Ὁ Ἀνδρόνικος μόλις δύο ἔτη ἐβάσιλευσε, θανατωθεὶς οὐκ ὀκτὼς ἀπὸ τὸν λαόν, καὶ Ἄννα, χηρὰ δύο αὐτοκρατορῶν—διότι καὶ ἡ μνηστεία τῆς μετ' Ἀλέξιον ἦτο σχεδὸν γάμος—εὐρήκε κατὰ τὴν βασιλείαν του Ἰσακίου Ἀγγέλου, ὅλας τὰς τιμὰς καὶ προνομία ποῦ εἶδεν ἡ βυζαντινὴ αὐτοκρατορική αὐτὴ εἰς τὰς πρώην βασιλίσσας. Ἡ δεκαεταεστὴς παιδεία, ποῦ εἶχε γυρίσει τὰς περὶ τεταίας, ἦτο ἤδη εἰς τὴν ἡλικίαν καὶ γνῶριση καὶ τὸν ἔρωτα. Καὶ ἡγάπησε καὶ ἡγαπήθη, συνδεθεῖσα μὲ αὐτὸν τὸν Θεόδωρον Βρανάν, ἄρχοντα ἀπὸ μεγάλῃ βυζαντινῇ οἰκογενείᾳ. Ἐξῆς μαζὶ του ὡς σύζυγος, ἀλλ' οὔτε αὐτὸς τότε τὴν ἐνυμφεύθη, διὰ νὰ ἦ χαστήρ, διὰ τοῦ γάμου του, τὰς βασιλικὰς θαρρεὰς τὸν ὁποῖον ἀπελάμβανεν. Ἔτσι, ἐπέρασαν τὰ χρόνια. Οἱ αὐτοκράτορες διεδέχοντο ἀλλήλους, καὶ τὸ 1204, ὅτε ἡ Ἄννα ἦτο 33 ἐτῶν, ἦλθεν ἡ πτώσις τῶν Κομνηνῶν, καὶ οἱ Φράγκοι βαρὺν ἐκυρίευσαν τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἡ ῥωρὰ Φράγκα, ποῦ ἐπὶ τόσα ἔτη εἶχον ἀποσηνησιεῖ οἱ Φράγκοι συγγενεῖς τῆς καὶ εἶχε Ἀποσηνισεῖ καὶ αὐτὴ, ἀνέμενε τοὺς δεσμούς με αὐτοὺς. Παρά ταῦτα, ὅταν τὴν καταλύσαν τῆς Πόλεως ἐπικολούθησαν ἡ ὁποῖα καὶ αἱ φρικαλεότητες τῆς διαρπάξης τὸν Σταυροφορῶν, ἡ βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία ἐξύπνησε καὶ πάλιν μέσα της, καὶ εἰς διαμαρτυρίαν ἐβύρην ἀπο τὴν φραγκοκρατορῆμην πόλιν, ἐπέστρεψεν ὅμως καὶ πάλιν, ὅταν ἡ Λατινικὴ Αὐτοκρατορία ἐπαγιάθη καὶ συνειληθῇ με τοὺς νικητάς. Ἀφοῦ ἐνομιμιοῖσθε τὴν ἐνσίωσιν τῆς μετ' Βρανάν, ἐπέτυχε δι' αὐτὸν τὸ φέουδον τῆς θρακικῆς πόλεως Ἄπρου ἢ Θεοδοσιουπόλεως. Ἡ Ἄπρος κατεστράφη μετ' ὀλίγων ὑπὸ τὸν Βουλγάρων, ἀλλ' ὁ Βρανάς, ποῦ ἦτο πολὺ ἀγαπῆτος εἰς τὴν Θράκην, διότι κατήγετο ἀπὸ αὐτὴν, ἱδρυσε τότε εἰς τὴν χώραν αὐτὴν ἡγεμονίαν, ὑποτέλει εἰς τοὺς Γάλλους αὐτοκράτορας, καὶ αὐτὸς καὶ ἡ Ἀγὴ ἐκυβέρνην τὴν Θράκην, ὡς βασιλεῖς, μετ' ὃν ἡχρῶν τίτλον ποῦ ἀνέφερεν ἡ πράξις τῆς ἀνάθεσεως τῆς ἐξουσίας ἐκείνης Καίσαρ Θεόδωρος Βρανάς ὁ Κομνηνός. *Πρὶν 2244*

Καὶ ὅπως εἰς τὰ παραμυθία, ἡ Ἀγὴ ἡ Φράγκα καὶ ὁ Θεόδωρος Βρανάς, ἔζησαν πλεον καλὰ...καὶ ἡμεῖς καλύτερα! *1540*

Γ. ANNINOS

ἡ Ἀγνή ἢ Φράγκα, πού ἡ ζωὴ τῆς πέρασε στὸν ἀθρήσιον παραμυθι, γεμάτο περιπέτειες καὶ μεταπτώσεις, μέσα στὴν πολυτάραχη ἐποχὴ τῶν τελευταίων χρόνων τῶν Κομνηνῶν καὶ τῆς λατινικῆς αὐτοκρατορίας στὴν Κωνσταντινούπολι. Μία φορά, λοιπόν κι' ἕναν καιρὸ, ἡ Ἀγνή ἢ Φράγκα, πού ἦταν δευτερότοκη θυγατέρα τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας, Λουδοβίκου τοῦ Ζοῦ, ἦρθε παιδί ἀκόμη ὁκτὼ χρόνων, στὴν Κωνσταντινούπολη, μνηστὴ τοῦ Ἀλεξίου Παροργιστοῦ, γιου τοῦ Μανουὴλ Κομνηνοῦ, σὰν σύμβολο καὶ σὰν δεσμός καὶ ἐπισφράγιση μιᾶς Φραγκοβυζαντινῆς συμμαχίας, ἀνάμεσα στὸς δύο πειὸ μεγάλες βασιλείες τῆς ἐποχῆς... Τὴν ἐπιγαμία αὐτὴν ποῦ ἐπεδίωξε ὁ ἴδιος ὁ αὐτοκράτωρ Μανουὴλ, στέλλοντας ἀπεσταλμένους μὲ πολὺ χρυσάφι καὶ πλοῖσα δῶρα στὸν Ρῆγα τῆς Φραγκίας, ἐδέχθηκε ὁ Ρῆγας μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμόν. Ἀπὸ αὐτὸ — λέγει ὁ ἀφελὴς Γάλλος χρονικογράφος Ἑρνούλ — ὁ βασιλεὺς εὐχαριστηθεὶς καὶ ἐχάρθη, διότι ἐβλεπε ὅτι δὲν ἤδυντο νὰ τὴν ὑπανδρεύσῃ καλύτερα. Τὴν εἰτοίμασε λοιπόν ἐπολὺ μεγαλοπρεπῶς καὶ πολὺ πλοῦσις, καὶ τὴν ἐστειλε μὲ γενοβέζικα πλοία καὶ ἀπεσταλμένους τοῦ εἰς τὸν βασιλεῖα... Οἱ ἀρραβῶνες ἐγίναν μέσα σὲ λαμπρὰ πανηγύρι, τὸ 1180, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ ἡλικία καὶ τὰν δύο ἦταν μικρὴ, ἐκείνῃς -ὅπως εἶπαμε, ὁκτὼ χρόνια καὶ τοῦ Ἀλεξίου ἔνδεκα μονάχα, οἱ γάμοι ἀνεβλήθησαν γιὰ ἀργότερα, ὅμως ἡ μικρὴ φραγκοπούλα τριγυρίστικε, ἀπὸ τὴν στιγμήν ἐκείνη ἐθεωρήθηκε σὰν αὐτοκράτειρα, ἄσπετος τὸ φραγκικὸ τῆς ὀνόμα Ἀγνή, κι' ἐπῆρε τὸ βυζαντινὸ καὶ προσφιλεῖς στοὺς Κομνηνούς ἄννα. Μικρούλα, ὅπως ἦταν, σὲ λίγο ἔβγαζε τὴν πατρίδα τῆς, κι' ἔληξε προμένοντας τὸν γάμο σὰν μιὰ μικρὴ βυζαντινὴ βασίλισσα. Ἀλλὰ ἡ Μοῖρα ἄλλα τῆς ἔγραφε, καὶ ὁ γάμος αὐτὸς δὲν ἔγινε ποτέ.

Ὁ Μανουὴλ Κομνηνός, ἀπέθανεν αἰφνιδίως, καὶ ὁ θρόνος εἰς τὸν ὁποῖον ἐφῆρτο ὁ Ἀλέσιος, ἀνδρὸς ἀκόμη, ὑπῆρξεν ὁ στοχὸς πολλῶν φιλοδοξιών. Διὰ νὰ προστατεύσῃ τὰχ τὸν νεαρὸν αὐτοκράτορα, ἐρχεται εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ Ἀνδρόνικος Κομνηνός, ἐξάδελφος τοῦ Μανουὴλ, καὶ ἀφοῦ ἐστέθη συμβασιλεὺς μὲ τὸν Ἀλέσιον, τὸν ὁποῖον ἐφῆρεν εἰς Ἀγίαν Σοφίαν, παιδάκι ἐπὶ τῶν ὁμῶν του, διὰ τὴν στέψιν, τὸν ἀπηγχόνησε καὶ τὸν ἐρίψεν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέμεινεν αὐτὸς μόνος αὐτοκράτωρ. Ὡςτὰν δὲ νὰ μὴ τοῦ ἔβρθαν αὐτὰ καὶ ἄλλα κακουρήματα, ἐξήγαγε ἐτὼν γέρον, ἐνυμφοθεὶς καὶ τὴν Ἄνναν, δώδεκα ἐτῶν μόλις, καὶ οἱ γάμοι ἔγιναν μεγαλοπρεπῶς εἰς τὴν Ἀγίαν Σοφίαν. Τὸ σκάνδαλον ἦτο μέγα καὶ ὁ Νικήτας Χωνιάτης, ἀπῆχε τὰς ἀνεκβλήτους διαμαρτυρίας, γράφων: «Δὲν ἠσχύνετο ὁ Κράνιον (ὁ κρονόληρος, ὅπως λέγομεν τώρα), ὁ ἀπόζων (ὁ βρωμιάρης) νὰ συγκατακλινεταὶ ἀεμίτως μὲ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀνεψιῦ του, μιλοτάρκου καὶ τρυφερῶν, ἡ ὁποία δὲν εἶχε τελειώσει τὸ ἐνδοκατον ἔτος, καὶ ν' ἀγκαλιάζῃ ὁ ὀμιρος τὴν ἄωρον, ὁ ζωρμένος καὶ χαλαρὸς τὴν ροδοδάκτυλον κορίσση».

(Quadrati)

φάνεται ταύτα, η ωραιότητα, ως φαίνεται. Άννα, δεν έστενοχωρήθη και πολύ. Αύτη, άλλως τε, ήτο συνήθως ή τύχη των χηρών, και αφ' ετέρου, ο Άνδρόνικος, δεν έστενοχωρεί και πολύ την νεαράν σύζυγον του, άπησχολημένος όπως ήτο με τας διασκεδάσεις, τα κυνήγια και τας άπειραρίθμους έρωμένες του. Η σύζυγιά άλλως τε, δεν διήρκεσε και πολύ. Ο Άνδρόνικος μόλις δύο έτη έβασίλευσε, θανατωθείς οίκτρως από τον λαόν, και ή Άννα, χήρα δύο αυτοκρατόρων—διότι και ή μνηστεία της με τον Άλέξιον ήτο σχεδόν γάμος—εύρηκε κατά την βασιλείαν του Ισαακίου Άγγέλου, όλες τας τιμάς και προνόμια που έδιδεν ή βυζαντινή αυτοκρατορική αύλή εις τας πρώην βασιλίσσας. Η δεκατετράετις παιδισκη, που είχε γνωρίσει τόσας περιπετείας, ήτο ήδη εις την ήλικαν να γνωρίση και τον έρωτα. Και ήγάπησε και ήγαπήθη, συνδεθείσα με αυτόν τον Θεόδωρον Βρανάν, άρχοντα από μεγάλην βυζαντινήν οίκογένειαν. Έζησε μαζί του ως σύζυγος, άλλ' ούτε αυτός τότε την ένυμφεύθη, διά να μη χάση, διά του γάμου του, τας βασιλικάς δωρεάς των οποίων απέλαμβανεν. Έτσι, επέρασαν τα χρόνια. Οι αυτοκράτορες διεδέχοντο αλλήλους, και το 1204, οτε ή Άννα ήτο 33 ετών, ήλθεν ή πτώσις των Κομνηνών, και οι Φράγκοι θαρώνοι έκυρίευσαν την Κωνσταντινούπολιν. Η ώραία Φράγκα, που επί τόσα έτη είχαν λησμονήσει οι Φράγκοι συγγενείς της και είχε λησμονήσει και αύτη, άνενέωνε τους δεσμούς με αυτούς. Παρά ταύτα, όταν την κατάληψιν της Πόλεως έπηκολούθησαν ή δήωσις και αι φρικαλεότητες της διαρπαγής των Σταυροφο-

ρων, ή Βυζαντινή Αυτοκράτειρα έξύπνησε και πάλιν μέσα της, και εις διαμαρτυρίαν έφυγεν από την φραγκοκρατούμενην πόλιν, έπεστρεψεν όμως και πάλιν, όταν ή Λατινική Αυτοκρατορία επαγιώθη και συνεφιλιώθη με τους νικητάς. Αφού ένομιμοποίησε την ένωσιν της με τον Βρανάν, επέτυχε δι' αυτόν το φέουδον της θρακικής πόλεως Άπρου ή Θεοδοσιουπόλεως. Η Άπρος κατεστράφη μετ' όλίγον υπό των Βουλγάρων, άλλ' ο Βρανάς, που ήτο πολύ άγαπητός εις την Θράκην, διότι κατήγετο από αυτήν, ίδρυσε τότε εις την χώραν αυτήν ήγεμονίαν, υποτελή εις τους Γάλλους αυτοκράτορας, και αυτός και ή Άγνή εκυβέρνην την Θράκην, ως βασίλεις, με τον ήχηρόν τίτλον που άνέφερεν ή πράξις της αναθέσεως της εξουσίας ευγενής Καίσαρ Θεόδωρος Βρανάς ο Κομνηνός.

Και όπως εις τα παραμυθία, ή Άγνή ή Φράγκα και ο Θεόδωρος Βρανάς, έζησαν πλέον καλά... και ήμείς καλύτερα!

1940
Γ. ANNINOΣ

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ